

Svarta själ

Av

Victoria af Himmel

Två själar möts
söker sin helhet i det stora kaos
som kallas Livet
Den del av min själ
som saknas
verkar Du bära på.
Jag speglar mig i glansen av
Din själ
I våra likheter.
Du ser mig
Så som jag ser Dig
Aldrig har jag känt mig så hel.
Älskad. Villkorslöst.
Ömsesidigt.
Magnetism.

Vem är Du?

Av någon anledning har våra vägar mötts
och jag undrar vad Gud menar med det.

Ska jag lära mig något?

Är det en prövning?

Är vi själsfränder?

För det är svårt att möta Dig.

Det gör ont och det skaver.

Allt blir både lätt och svårt på
samma gång.

Vem är Du?

Du som tar en del av min själ –
och inte verkar vilja ge
Tillbaka den.

The lyrics of Fields of Gold
runs through my mind
On repeat.
It triggers all kinds of feelings –
Inside my soul
I shiver at the thought of you.
Of your soul that reflects on mine.
Of the things that we share.
You always leave me
wondering –
Why?
The law of attraction.
Could be a curse or
A blessing.
Magnetic.
Toxic.
And everything
In between.

Gud – Dina vägar äro

outgrundliga.

Fastän jag har min

Tro och tillit till Dig

Lämnar Du mig oftast

Undrande.

Jag söker svaren men det är inte

Enkelt.

Svårt och komplicerat

I ett nystan av tankar och

Känslor

som kallas

Livet.

Ett ögonblick
endast en kort sekund
I det stora allt vi lever i.
Två själar möts
och tiden står
Stilla.
Allt annat virvlar runt.
Berör.
Stör.
Känslor i kaos.
Tankar som slår
Kullerbyttor
medan Gud tittar på.

Beroende.

Det gick fort.

Från Inget till att vilja ha och begära

Allt.

Du väckte något i djupet av min själ.

Något som jag inte visste att jag

Behövde.

Längtade efter.

Ett område som varit vilande.

Dött.

Blev levande igen.

Jag hittade en del av

Min själ

i Dina ögon

När Du

Såg mig.

Du slår an en ton inom mig.

En klang i min själ som jag

sällan hör.

Längtan efter den tonen som också hörs

I din själ

När jag ser Dig.

Hör Dig.

Rör Dig.

En undran

när två själar möts –

Väcker även jag något i Dig?

Letar Din själ också efter

en del av sig själv i mig

När Du ser mig

Hör mig

Rör mig.

Gud – när Du blickar ner på oss
Ser Du vad vi är.
Allt vi känner
Allt vi gör som vi inte kan hjälpa.
Själar som hittat
varandra.
Dragningen.
Lockelsen.
Prövningen.
Vad tänker Du Gud om allt detta?
Jag lägger det i Dina händer.
All min oro.
All min längtan.
Alla mina känslor som
Sliter
Riskerar att trasa sönder
Den själ som just blivit
Hel.

Din själ
rör vid mitt inre.
Tränger in
Ockuperar mig.
Påstår att våra själar är
Ett.
Upptar mina tankar
Kidnappar mina känslor
Lämnar mig i tvivel.
Lämnar mig i konflikt.
Något väldigt rent och vackert
Balanserar
Riskerar att förvandlas
till dess motsats
om jag snubblar.
Vacklar.
Faller.

Våra händer
flätas samman
likt ett
Älskande par
när våra själar
Möts.
Vi ser varandra
Hör varandra
i Kärlek,
Samförstånd och
Respekt.
Våra händer
flätas samman.

Hela min existens

Skälver

i Din närvaro.

Invaderad.

En del av min själ har Du tagit

i besittning.

Vad Du tänker göra med den

har jag ingen aning om.

Ser Du den som dyrbar, värdefull?

Eller leker Du med den?

Invaderad.

Utlämnad och sårbar.

Hela min existens

Skälver.

Som en Sökare,
på jakt efter ruset, kicken
Jag letar igenom,
lever mig igenom
våra möten
Samtal
Blickar
Ord.
I mina tankar finns
Du.
Beröringen
när våra själar
nuddar vid
varann.

My mind
On repeat.
Every word,
every touch from you
Echoes within my soul.
Stirs up every feeling,
every thought that I am not capable
to organize
in my mind
on repeat.

Du kom med vårvindar friska.
Rufsar om mitt hår.
Skakar om min själ och hela mitt inre
sätter Du i blom.
Du kom med hopp
om en sommar –
Snälla låt mig glömma
att det kommer en höst
och en
Vinter.

Tystnad.

Välkommet lugn

eller en oinbjuden gäst.

Lidande.

När ska Du tala igen?

Till mig som ser Dig

Till mig som hör Dig

Rör Dig.

Tung tystnad

och jag förmår ej lyfta bort den

på egen hand.

Tala till mig.

Jag ser Dig.

Hela Dig.

Det var dags nu.
Något gjorde att ögonblicket blev
Möjligt.
Omständigheter gjorde det möjligt.
Saker och ting
föll på plats
som bitar i ett
Pussel
Möttes våra själar
Igen.
Brännmärkt.
Svidande smärta i djupet av
mitt jag
finns Du
rubbar mig ur mitt läge
Får mig ur balans.
Brännmärkt.
Du satte ett avtryck
i min själ som aldrig försvinner.
Brinner i djupet
av det som är
Jag.
Genom en stängd dörr i min själ

hittade jag tillbaka till dikterna igen.

Fann orden och

Befrielsen i detta.

Jag fångar känslorna, tankarna.

Sätter fast dem som

Ord på papper

för att bättre kunna se dem.

Betrakta dem

och kanske på så sätt förstå dem

lite bättre.

Du öppnade den stängda Dörren

och jag fann min själ

Igen.

Jag vilar i tillit i Din famn.
Fast vila kanske är fel ord
när hela mitt inre är i uppror.
En själens jordbävning
Och ändå – Din famn
som är trygg
Du som är stark.
Min räddning
Min tillflykt
Min Gud.

Jag har aldrig tyckt om att åka karusell.
Men nu – en själens berg- och dalbana
både skrämmer och lockar.
Pockar på min uppmärksamhet.
Gör mig upprymd
Levande
Trevande
efter svaret, för frågorna åker med
i tumultet, i kaoset.
Köpte jag ens en biljett?
Kan jag ens stå upp om jag kliver av nu
på darrande ben från
Själens berg- och dalbana.

Släppa taget
Kasta sig ut i
Det okända
som ändå är en trygg famn.
Tillit.
Värme.
En känsla av ömsesidighet.
Vågar jag?
Visshet om att landa mjukt
i Din varma, trygga famn
och aldrig vilja släppa taget
Igen.

Sluter mina ögon.

Bakom mina ögonlock – Du.

Du som ser mig

Hör mig

Berör mig

Stör mig.

Bilden av Dig

en trygg famn omfamnar mig

Lämnar mig inte

Du ser hela mig.

Du ser in i mig.

Du ser ner i djupet av

Min själ.